

Het Sliedrechts Dialect (404)

MIDDESTAND OP D'N OUWE UIBRAAIDING (4)

Deur anderande oorzaake is 't al weer 'n hortie geleeje dà me over d'n ouwe uibraaiding geschreve hebbe, mor vandaeg vervolge me 't relaos vò meneer W. T. Tromp. We wazze gebleve bij Dirk Brand en gaon daer vandaen weer vedder.

Naest 't winkeltjie van Brand weunde Daone d'n olieboer. Die man trok daegelijks mè z'n bakfiets met daerop 'n vat peetroolie, deur de omgeving. De mêêste mense hadde toe nog een peetrooliestel of 'n peetrooliekacheltjie voor de frisse aevende as de grôôte kachel nie meer gestookt wier. Elken aevend, nae z'n dagtaok, wier de bakfiets achter 't huis, in 't schuurtie gestald. Veul ruimte was t'r nied in 't pad van de Klophuize, dus 't was aaltijd passe en mete om dien bakfiets de schuur in te krijge. Z'n buurman, Dirk Brand, had 't zelfde perbleem, dus gedêelde smart was haalve smart.

“Lorrie, lorrie”

Eên huis vedder weunde Ruis, deuze man rippereerde naamesienes aan huis, voor zôver mijn bekend in 't voorkaomertie. In die tijd was t'r bekant in elk huishouwe 'n naamesien om zelf kleere te naaie, of om te vermaoke, of om te verstelle. As de klêeding echt hêêlemael nie meer te herstellen of verslete was, dan wier die verkocht aan de lorreboer. Die kwam êên keer in de week langs de deur mè z'n kar. Bij de Klophuize kwam Bram Klop, van Baonhoek, langs de deur. Hij riep dan kaaihard: “Lorrie, lorrie!” De aangebôdje lorre wiere dan med een ulster gewoge, en nae gelang 't gewicht kreeg ie d'r dan 'n paor cente voor. Aales wà je over had kò je toe aan de lorreboer verkôope. Hij bekeek de waor dan en zee mêêstal: “Niks waerd, vrouw!” Mor mêêstentijds wiere ze 't toch wel gaauw êêns over de prijs.

Achteraf denk 'k nou dat die mense aan 't end van d'n dag toch wel schor gewist motte zijn, want ze mosse d'n hêêlen dag d'r aanwezighaaid bekend maoke deur hard over straet te roepe. Zô ok de visboer of de blommeman. Dut in tegestelling tot de melkboer, d'n bakker, de kroi-jenier, de kaesboer en de groenteboer, want die hadde d'r vaste klante. Die kwamme gewoon achterom, deeje de achterdeur ope, die nooit op slot zat, en riepe dan d'r beroep. Bevôdbeld: “De melkboer!”, of: “De groenteboer!”

“Nou, daer wiere ze nie zô gaauw schor van, hee.

Piepklaain achteruitjie.

De leste zelfstandige in de Klophuize weunde op d'n hoek van de Juliaonaotraet en de Zoi-erstraet, dat was Jan-Aorie Koppelaer, hij rippereerde potte en panne. Z'n waarkplaets was in de keuke en in de zeumer waarkte die ok wel buite op z'n piepklaaine achteruitjie. Hij maakte dan bevôdbeld 'n nieuwe boi-jem in 'n pan. Ok rippereerde die emmers, taaile en wasketels en zô. 'k Denk nou, dat hum handeltjie 't beste liep in, en net nae d'n oorlog. Voor zô wijd mijn bekend is, was de man inveliede en perbeerde die op die manier nog 'n ekstra sentjie te verdiene voor z'n gezin, want de uitkeringe wazze vroeger ok gêên vetpot! Neeje, verre van dat zelfs!

Boodschoppeboeksie

Vooraan in de Juliaonaotraet zat aan de linkerkant de kroi-jenierszaak van Daon d'n Ottelander. Die kwam ok langs de deur en dan wier 't boodschoppeboeksie ingevuld. Laeter op d'n dag kwam die dan de bestelde waor aflevere. Ok wier ie as kaaind tussetijds wel is om 'n hōgstrnōdige boodschop gestuurd. Zō mos 'k wel is stroop haole, je kreeg dan 'n strooppot van moeders mee. In de winkel bij Daone stopte die dan 'n grōôte houte pollepel in 'n vaetje mè stroop, draaide de lepel dan in de rondte en med 'n handige beweging, zonder ok mor iets te morse, hiew die die volle pollepel dan bove de strooppot. De stroop vloeide dan hêel langzaam van de lepel in de stroopkan. As kaaind vong 'k 't machtig mooi om te zien en dat ie dat dee zonder te morse, dat vong 'k hêelemael aarg raozend knap!

Hartelijk dank weer, meneer W. T. Tromp. Uw verhaal wordt vervolgd!

Reacties: R. Buizert. Weresteijn 1. Tel.0184-412035.

K. Lissenburg- v. Genderen. Weresteijn 72. Tel.0184-415368.